

Сучасна українська культура

Сонячна палітра Акбара Хурасані

Акбар Хурасані (повне ім'я Мухамед Акбар Хурасані) народився 1961 р. в провінції Урузган. З дитинства він любив малювати. Брав вуглика і зображував на стінах будинку усе що бачив навколо.

Після закінчення школи вступив до машинобудівельного технікуму. Потім почалася війна. Юнака призвали до армії, направили на прискорені офіцерські курси, а після навчання надали йому звання лейтенанта.

Служивши у провінції Лузгар, одного разу він дізнався про відкриття художньої студії у Кабулі. Його прийняли на навчання.

Його перший вчитель Володимир Заболотний, помітивши талант юнака, порадив йому поїхати вчитися до Радянського Союзу. Без сподівання написали листа до міністерства збройних сил. Але отримали позитивну відповідь.

Молодого художника направили на навчання до Києва. У 1994 році він закінчив Національну художню академію України (клас народного художника Віктора Пузиркова, у 1998 – аспірантуру під керівництвом професора Т.Н. Голомбієвської).

З 2003 року – член Союзу художників України.

Рецензенти вважають його творчість філософським. Жанр визначають як орієнтовний імпресіонізм. Також до його творчого доробку входять графіка та каліграфії.

Ідеї та образи являються йому випадково – у транспорті, під час зустрічей з друзями, навіть увісні. Палітра його кольорів яскрава, різнобарвна, але не агресивна. Художник намагається досягти гармонії у своїх картинах.

Відвідавши виставку у Музеї мистецтв імені Варвари та Богдана Ханенків, я вирішила розповісти про нього. На мою думку, такого світлого, доброго живопису повинно бути більше в сучасному українському мистецтві.

Полотна Акбара Хурасані виражають його внутрішній світ, наповнений напівказковими образами кочівників, дервішів. Дуже часто перед нами постають спогади художника про батьківщину, які знаходять себе у зачаровуючих краєвидах Сходу («Мандрівник»). Чимало також зображених подій із побуту жителів Афганістану («Чоботар», «Під покровом», «Вулочки Кабула», «Бесіда»). Окрім фантастичних видінь, серед робіт художника можна знайти і досить знайомі натюрморти та традиційні портрети, а також графіку та каліграфії. Чимало картин, присвячених другій батьківщині – Україні («Райський куточок», «Хата», «Зима», «Салют на День незалежності»).

Мандрівник

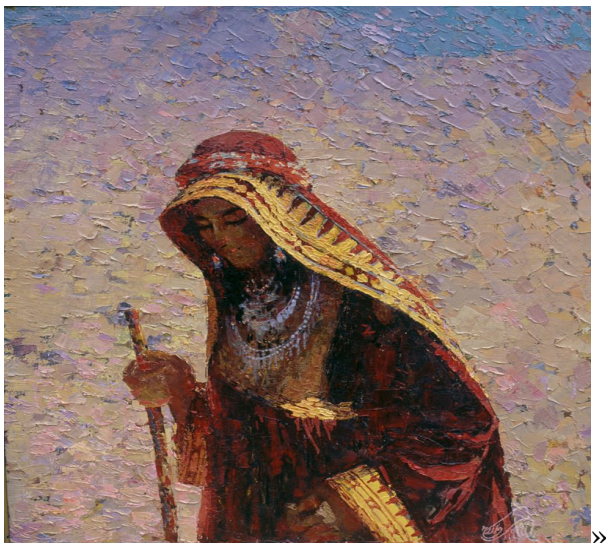
Під покровом.

Чоботар

Приваблюють стилістичні та технічні особливості його живопису. Чудовий кольорист, Акбар працює виключно мастихіном. Творчість художника важко віднести до якогось одного стилю – він має свій, індивідуальний, в якому поєднуються і імпресіоністична манера, й експресія кольору, і своєрідний світогляд. Іноді він видозмінює свої, на його думку, невдалі роботи, і тоді з'являються нові твори мистецтва .Наприклад, картина «Ангел». (На жаль, не змогла знайти зображення, бачила тільки на виставці)

Деякі його картини пов'язані з певними подіями дитинства. Наприклад, картина «Кочівниця» Колись ця жінка вилікувала його від важких травм.

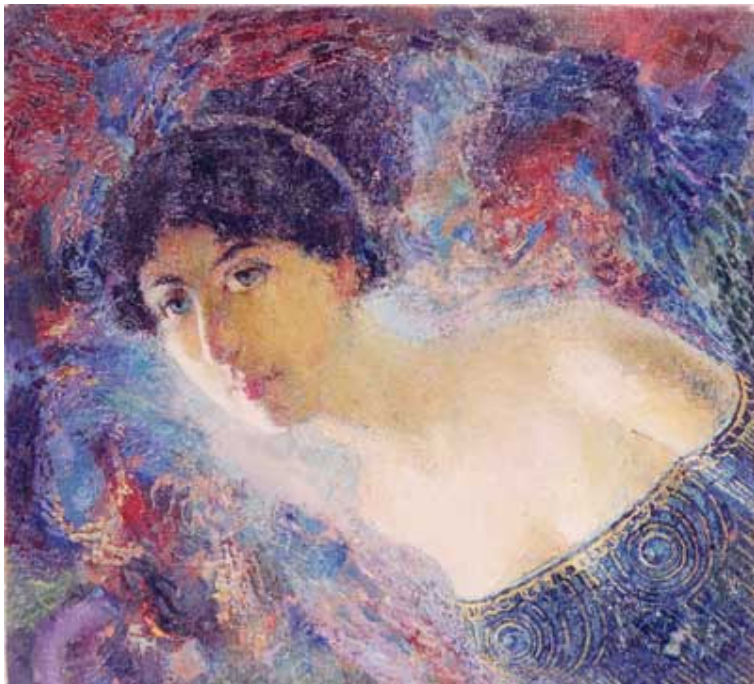
Дивовижно чудові і світлі картини – світло ідей, думок художника, його снів. Акбар не створює картин, що викликають агресію, не зображує сюжетів війни, хоча у його рідному містечку Урузгані вона ішла довгий час. Як він сам говорить, він не зображує це не тому, що не помічає, а через те що у світі і так досить багато зла. Отже треба нести світло, добро, вселяти надію у душі людей. І він це робить за допомогою своїх творів.

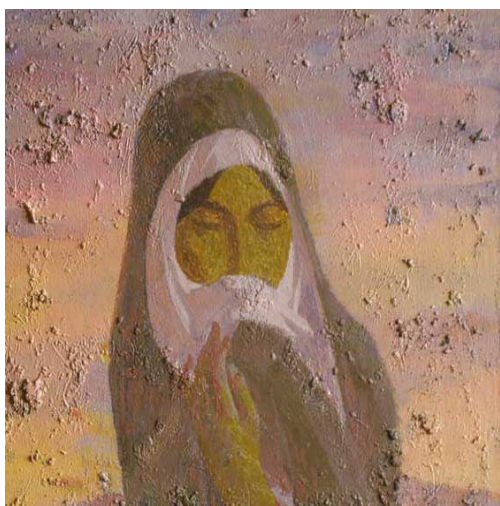
Нірвана

У цій картині художник вклав свої дуже цікаві думки: «Бог єдиний для всіх, він відображується у всьому земному різноманітті фарб»

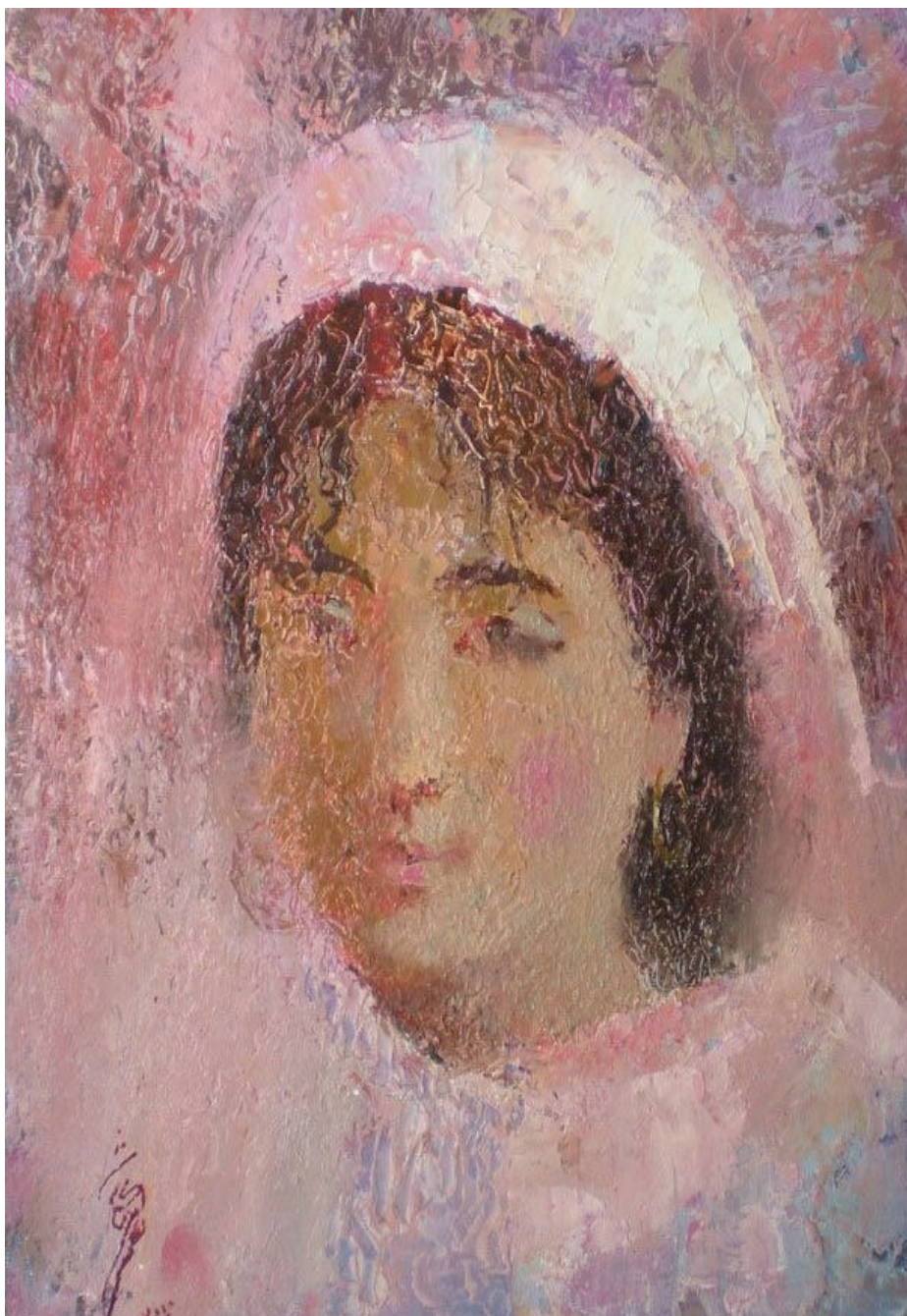
Акбар Хурасані досить часто зображує на своїх полотнах сюжети, які з'являються йому увісні. Наприклад, картина «Сирена». Він вважає її своїм талісманом: «Она явилась мне прямо из Космоса – это моя покровительница».

Також у роботах художника дуже ніжно і витончено вимальовані жіночі образи. Наприклад, картини «Хазарійка» і «Погляд». Дівочі портрети нагадують таємничі східні квіти.

Хазарійка

Погляд

Мені дуже подобаються картини Акбара Хурасані. Вони завжди наповнені змістом, гарні, мелодичні. Багато з них залишають тобі простір для уяви, не обмежують рамками назви. Вони не призначені для швидкого, не вдумливого перегляду. Кожна має свою історію створення, деякі здаються ілюстрацією до чудової казки. У них живе душа художника – добра і щира, що випромінює духовне світло і тепло.

